

Arrest

nr. 198 637 van 25 januari 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: Rue de la sapinière 26
4141 SPRIMONT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 10 mei 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 april 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat M. DEPOVERE en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger van Pashtounse etnie. U werd op (...) geboren in Shoaib in het district Chaparhar in de provincie Nangarhar. U studeerde aan de Chaparhar high school. U zat in het zevende jaar toen u uit Afghanistan vertrok.

Islamic State (IS) verkreeg in de periode voor uw vertrek uit Afghanistan meer macht in Chaparhar. Drie weken voor de grote Eid in 1393 of 1394 logeerde u twee nachten bij uw oom. De tweede nacht ging IS naar uw huis en vroeg naar u bij uw ouders. Toen uw vader zei dat u niet thuis was sloegen de mannen van IS hem. De ochtend erop kwamen uw ouders naar het huis van uw oom om u dit te vertellen. Een

dag later besloten zij samen met uw oom dat u het land moest verlaten. Die avond kwam er iemand u halen en verliet u Chaparhar.

U reisde via Iran en Turkije naar Europa. U kwam op 26 oktober 2015 in België aan en vroeg op 27 oktober 2015 asiel aan.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, wordt vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (gehoorverslag, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde recente verblijf in het district Chaparhar, provincie Nangarhar, Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming. U heeft het CGVS niet kunnen overtuigen van uw recente herkomst uit Nangarhar. U kan met name geen duidelijke indicatie geven van de tijdsperiode waarin u uit Nangarhar vertrok en u kan slechts zeer gebrekkige informatie geven over uw reisweg en over de veiligheidssituatie in Chaparhar kort voor uw vertrek. Er zijn bovendien tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en uw documenten en de bij het CGVS beschikbare informatie.

U legt vooreerst zeer verwarde en tegenstrijdige verklaringen af over uw moment van vertrek uit Afghanistan. Bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u dat u 45 à 48 dagen onderweg was geweest (verklaring DVZ, p. 10). U kwam op 26 oktober 2015 in België aan en dit zou dus betekenen dat u ongeveer tussen 8 en 11 september 2015 uit Afghanistan zou zijn vertrokken. Dit is in de Afghaanse kalender tussen 17 en 21 Sunbula (de 6de maand) 1394. Bij uw gehoor op het CGVS verklaarde u echter dat u Afghanistan de 8ste, 9de of 10de maand 1393 verliet (gehoorverslag, p. 4). De 10de maand 1393 stemt overeen met december 2014. Het gaat hierbij dus om een verschil van minstens acht maanden met uw eerdere verklaringen bij DVZ. U geeft ook aan dat het enkele dagen voor de grote Eid van 1393 was (gehoorverslag, p. 4). De grote Eid (Eid Al Adha) viel in 1393 op 4 oktober 2014 (12 Mizan, de zevende maand, 1393), dus meer dan een jaar voor uw aankomst in België en dit is dus ook duidelijk tegenstrijdig met uw verklaringen bij DVZ. U wordt hiermee geconfronteerd tijdens het gehoor maar verklaart dat u het zelf niet weet. Er wordt u dan gevraagd of u misschien in Sunbula 1394 vertrok (en dat u zich dus misschien van jaar vergist) en u zegt weer dat u het niet weet (gehoorverslag, p. 10). U geeft dus zeer vage informatie over de datum van uw vertrek. Gevraagd naar wanneer u met school stopte, kan u geen antwoord geven behalve dat het drie dagen was voordat u Afghanistan verliet (gehoorverslag, p. 7). Ook met betrekking tot dit feit blijft u dus zeer vaag over de tijdsindicatie. Er wordt u verteld dat men probeert te begrijpen wanneer u Afghanistan verliet. U antwoordde dat u fouten maakte tussen de data in België en Afghanistan (gehoorverslag, p. 10). Dit verklaart niet waarom u geen éénduidig antwoord kan geven over het jaar dat u Afghanistan verliet.

Ook uw verklaringen over uw reisweg zijn niet geloofwaardig. U kan geen enkele naam geven van een plaats in Afghanistan waar u langs zou zijn gekomen tussen Chaparhar en Nimruz. U verklaart dat u vanuit het huis van uw oom naar een plaats met bussen werd gebracht vanwaar u de bus nam naar Nimruz. U weet niet hoe deze plaats met bussen heette, noch in welke stad het was. Nadien wordt er u

tot drie keer toe gevraagd om de naam te geven van eender welke plaats waar u bent langs gekomen onderweg naar Nimruz en er wordt u gewezen op het belang voor het CGVS om te weten of u die route hebt gedaan. U kan echter geen enkele naam geven (gehoorverslag, p. 20). Dit is zeer opvallend: u doorkruiste namelijk een groot deel van Afghanistan toen u van Chaparhar in het Oosten naar Nimruz in het Westen reisde. U bent tot het 7de jaar naar school gegaan en zou dus wel in staat moeten zijn om zichzelf tijdens uw reis te oriënteren. Het feit dat u geen enkele plaatsnaam kan geven doet afbreuk aan de geloofwaardigheid uw verklaringen over deze reisweg. Uw gebrekkige verklaringen over uw reisweg doen belangrijke twijfels rijzen of u werkelijk vanuit Chaparhar naar Iran reisde om Afghanistan te verlaten. U overtuigt het CGVS dus niet van het feit dat u werkelijk via deze reisweg en in de omstandigheden die u aanhaalt Afghanistan verliet

Er zijn bovendien belangrijke tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en uw documenten. U verklaart ten eerste dat u uw taskara ging afhalen in 1393. De afgiftedatum op uw taskara is echter 1394. Geconfronteerd met deze vaststelling verklaart u dat u het niet weet en dat u het afhaalde in 1393 (gehoorverslag, p. 15). U legt ook uw schoolrapport neer. Hierop staat Lalma high school vermeld. U verklaarde echter dat u aan Chaparhar high school studeerde (gehoorverslag, p. 4). Met betrekking tot het opschrift op uw schoolrapport verklaart u dat u nooit naar een school ging die Lalma heette. U kent wel een school die Lalma heet maar deze is niet dichtbij uw school. Geconfronteerd met de tegenstrijdigheid in het document verklaart u dat u het niet weet en dat ze misschien een fout maakten, en dat u zelf verbaasd bent (gehoorverslag, p. 15). Dit is geen verklaring waarom dit document, dat betrekking heeft op uw achtergrond en dagdagelijkse activiteiten in Afghanistan, een dergelijke tegenstrijdigheid met uw verklaringen zouden bevatten. Het valt het CGVS daarenboven op dat u de originele taskara van uw vader neerlegt. Uw vader verblijft volgens u nog steeds in Afghanistan (gehoorverslag, p. 6) en het zou dan ook logisch zijn dat hij zijn eigen taskara als identiteitsdocument bij zich zou houden. Op deze vaststelling antwoordt u dat hij waarschijnlijk een kopie heeft. Er wordt dan geopperd dat het origineel toch beter is dan een kopie, waarop u verklaart dat hij in Afghanistan wel de kopie kan tonen en dat het niet zoals in België is (gehoorverslag, p. 15). Deze uitleg is niet afdoende om te verklaren waarom het origineel identiteitsdocument van uw vader, die zich nog in Afghanistan bevindt, door u wordt neergelegd in het kader van de asielprocedure.

In verband met uw taskara stroken uw verklaringen daarenboven niet met de informatie waarover het CGVS beschikt. Deze informatie is toegevoegd aan het administratief dossier. U verklaart namelijk dat toen u uw taskara ging halen, de districtschief Haji Sediq Daulatzai, aanwezig was in het districtshuis en uw leeftijd schatte (gehoorverslag, p. 15). Uit uw taskara blijkt echter dat deze werd afgegeven in 1394. De eerste dag van 1394 in de Afgaanse kalender (1 Hamal 1394) is 21 maart 2015. Vanaf 22 maart, ten laatste vanaf 24 maart 2014 (4 Hamal 1393), was Qazi Nazir echter de districtschief in Chaparhar. Het is dus niet mogelijk dat u, toen u uw taskara ging halen in 1394, Haji Sediq Daulatzai de districtschief was. Zelfs als u uw taskara ging halen in 1393, zoals u zelf beweert, is het hoogst onwaarschijnlijk dat u dat deed in de eerste twee dagen van 1393, de drie enige dagen dat het volgens de informatie van het CGVS nog mogelijk zou zijn dat Haji Sediq Daulatzai districtschief was. Gevraagd naar Qazi Nazir verklaart u dat u deze niet kent. U wordt geconfronteerd met het feit dat hij de districtschief was van Chaparhar vanaf 2014 en dat het vreemd was dat u zei dat Haji Sediq Daulatzai erbij was toen u uw taskara ging halen, maar u herhaalt dat het Haji Sediq was (gehoorverslag, p. 16). Het louter herhalen van uw verklaringen doet geen afbreuk aan de tegenstrijdigheid ervan met de informatie waarover het CGVS beschikt.

De tegenstrijdigheden tussen uw documenten en uw verklaringen veroorzaken belangrijke twijfels over de authenticiteit van deze documenten. Uit de op het CGVS beschikbare informatie blijkt bovendien dat de bewijswaarde van documenten uit Afghanistan erg gering is. Gezien het erg makkelijk is om dergelijke documenten te laten aanmaken in Afghanistan, kan ook het louter voorleggen van deze documenten, in de afwezigheid van geloofwaardige verklaringen, uw herkomst niet aannemelijk maken. Daarenboven tasten de aanwijzingen dat u frauduleus verkregen documenten neerlegt uw algemene geloofwaardigheid aan.

Ook uw kennis over de veiligheidssituatie in Chaparhar in 2015 is ontoereikend. Gevraagd naar een incident met een drone in Chaparhar vermeldt u een aanval met een drone in Lalma, anderhalf tot drie jaar voor uw vertrek uit Afghanistan. U verklaart echter dat u zich niet herinnert dat er in het jaar voor uw vertrek drones actief waren in Chaparhar (gehoorverslag, p. 14). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en die bijgevoegd is aan het administratief dossier blijkt echter wel dat er zowel in januari 2015 als juni 2015 drone-aanvallen in Chaparhar plaatsvonden. Het is opvallend dat u zich een drone-aanval van jaren geleden zou herinneren, maar niet op de hoogte zou zijn van drone-aanvallen die korter voor uw vertrek uit Afghanistan plaatsvonden (althans, als de datum van vertrek die u in uw eerste verklaringen bij DVZ aanhaalde, als referentiepunt wordt genomen). Gezien een (geslaagde) drone aanval bovendien een eerder spectaculair incident is, is het logisch dat nieuws over een dergelijke aanval zich verspreidt in het district. Mensen bespreken dergelijke incidenten en dergelijk nieuws wordt

onder andere via de radio verspreid. Uw verklaringen over andere –eerdere- veiligheidsincidenten in het district (gehoorverslag, p. 13-14) staven dat u zich op de hoogte kon houden van gebeurtenissen in de regio.

U verklaart ook dat andere leerlingen en de leerkracht op school u vertelden over de komst van IS naar Chaparhar (gehoorverslag, p. 13) en dat uw vader via de radio op de hoogte was van de Nowruz vieringen en u hierover vertelde (gehoorverslag, p. 8). U werd dus via de media, familie en mensen op school geïnformeerd over gebeurtenissen in Chaparhar en de rest van Afghanistan. Het is dan ook niet waarschijnlijk dat twee droneaanvallen in uw district u volledig zouden ontgaan. Het district Chaparhar is bovendien een klein district. Het heeft slechts een oppervlakte van ongeveer 200 vierkante kilometer. Vanuit uw dorp bevinden de grenzen van Chaparhar district zich tussen ongeveer 10 en 18 kilometer verwijderd (zie kaart bijgevoegd aan het administratief dossier). Een drone-aanval in Chaparhar kan dus nooit op een belangrijke afstand van uw dorp gebeuren, de afstanden zijn daar te klein voor. U vermeldt daarenboven wel de drone-aanval in Lalma (gehoorverslag, p. 14). Lalma bevindt zich op ongeveer 8 kilometer van uw dorp. Gezien de kleine afstanden tussen verschillende plaatsen in uw district, zou het logisch zijn, dat als u op de hoogte bent van een drone aanval in Lalma, u ook op de hoogte bent van andere drone aanvallen in de regio. U verklaart ook dat er vaak clashes waren tussen IS en de Afghaanse veiligheidsdiensten. U kan echter, ondanks herhaaldelijk aandringen, geen specifieke informatie geven over deze clashes tussen IS en de veiligheidsdiensten, ondanks het feit dat u zegt dat deze dagelijks plaatsvonden (gehoorverslag, p. 13). Het valt daarenboven op dat u verklaart dat de Taliban aanwezig is in uw dorp (gehoorverslag, p. 13) en nadien verklaart dat IS uw dorp binnenviel om verschillende jongens mee te nemen, waaronder uzelf (gehoorverslag, p. 16). Het komt onwaarschijnlijk over dat, gezien de vijandschap tussen de Taliban en IS, IS zou durven zomaar een dorp binnen te vallen waar de Taliban aanwezig is om jongens te rekruteren.

Bovenstaande elementen wijzen erop dat u geen geloofwaardige verklaringen aflegt over uw recente verblijfplaatsen en het moment van uw vertrek uit Nangarhar. Uw kennis over het district Chaparhar, met name de dorpen rond Shoaib (gehoorverslag, p. 5), de dorpen op de weg van Shoaib naar het districtscentrum (gehoorverslag, p. 8-9), de andere omliggende dorpen (gehoorverslag, p. 9), de etnische groepen in Chaparhar (gehoorverslag, p. 11-12), enkele grote incidenten die plaatsvonden in Chaparhar tussen twee en vier jaar geleden (gehoorverslag, p. 12), het uitzicht van het districtshuis (gehoorverslag, p. 15), kan niet compenseren voor de duidelijke elementen die erop wijzen dat u geen zicht geeft op uw recente herkomst. Naar aanleiding van de eerder vermelde elementen heeft het CGVS namelijk geen duidelijk beeld van het moment dat u uw regio verliet, noch van de regio van waaruit u Afghanistan verliet. Uw zeer vage verklaringen over het tijdstip van uw vertrek uit Afghanistan en de weg die u aflegde om het land te verlaten leiden er toe dat het CGVS geen zicht heeft op uw verblijfplaatsen voor uw aankomst in België. Door de combinatie hiervan met de indicaties dat uw documenten niet authentiek zijn en uw beperkte kennis van recente veiligheidssituatie in Chaparhar, dient het CGVS te concluderen dat u geen zicht biedt op uw werkelijke verblijfplaats(en) voorafgaand aan uw vertrek uit Afghanistan.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Nangarhar, district Chaparhar, heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoekten, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor verschillende keren uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er belangrijke twijfels bestonden betreffende uw verklaringen over uw recent verblijf in Afghanistan (gehoorverslag, p. 16-18). U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht

biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

U reageerde hierop door te stellen dat u zich niet alles kan herinneren en dat een mens zich kan vergissen. U legt dan weer verwarde verklaringen af over uw vertrekdatum: u zegt dat u vlak voor de Eid vertrok maar dat het niet in 2014 was, daarna dat u niet weet of het 1393 of 1394 was (hoewel 1393 wél overeenstemt met 2014), daarna verklaart u dat u de taskara toch in 1394 was gaan halen (en niet in 1393 zoals u eerder stelde) maar zich vergiste door een bepaald incident in Chaparhar en dat u weet dat u op een zondag Afghanistan verliet. U verklaart ook dat u al lang in België bent en veel bent vergeten, en dat u weet dat een leugen u niet zal helpen (gehoorverslag, p. 16-18). Deze verklaringen leggen niet uit waarom u met betrekking tot iets zo fundamenteel als het jaar waarin u Afghanistan verliet geen eensluidende verklaringen aflegt. Ze verklaren ook niet waarom uw documenten niet overeenstemmen met uw verklaringen en waarom u verklaart dat u de districtschief Haji Sediq Daulatzai zag toen u de taskara ging halen, terwijl deze toen niet meer de districtschief was. Ze kunnen ook niet compenseren voor het feit dat u het CGVS geen enkele indicatie kan geven over de Afghaanse plaatsen waar u doorheen gereisd bent toen u het land verliet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker voert, in wat zich aandient als een enig middel, de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Verzoeker wijst op de aangevoerde feiten en stelt dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan, *a fortiori* onder de huidige omstandigheden, riskeert opnieuw slachtoffer te worden. Tevens stelt hij dat het aangewezen lijkt om rekening te houden met de politieke, historische en actuele situatie in Afghanistan en zich niet te beperken tot een restrictieve lezing van bepaalde geïsoleerde elementen.

Vervolgens geeft verzoeker een algemene uiteenzetting omtrent de bewijslast in en de beoordeling van asielaanvragen. In dit kader stipt hij onder meer aan dat er rekening moet worden gehouden met zijn jeugdige leeftijd.

Verzoeker volhardt in de aangevoerde feiten en vrees. Hij neemt kennis van de argumenten van verweerder en kan alleen zijn eerdere verklaringen bevestigen.

Verzoeker wijst erop dat hij minderjarig was, vele vragen diende te beantwoorden en op dat ogenblik het belang van deze vragen niet beseefte. *“De jongere heeft vaak de neiging om zomaar te antwoorden zonder verder na te denken”*. Verzoeker stelt voorts dat hij alleen, zonder familie, een moeilijke reisweg aflegde.

Voorts stelt verzoeker dat er toch rekening gehouden moet worden met zijn geografische kennis en zijn kennis omtrent bepaalde veiligheidsincidenten. Zijn kennis wordt te snel als te beperkt aanzien.

Verzoeker herhaalt zijn land te hebben verlaten op 18/6/1394 (09/09/2015). Tijdens het gehoor heeft hij zich inderdaad vergist. Hij was even in de war. Er gingen zoveel zaken door zijn hoofd dat hij aangaf dat hij zijn vertrekdatum niet kende.

Indien verzoeker verweerder wilde misleiden, had hij zich beter voorbereid en zaken ‘ingestudeerd’. Er moet een afweging worden gemaakt met alle elementen die hij wel wist en er mag niet worden gefocust op het negatieve.

“Wat betreft zijn reisweg wenst verzoeker nogmaals te benadrukken dat het donker was bij zijn vertrek. Hij herinnert zich nog in een grote stad te zijn aangekomen, misschien Kabul, maar weet het niet zeker. Daar werd hij gebracht naar een bushalte. Met de bus werd de reis verder gezet. Volgens verzoeker is de accommodatie niet vergelijkbaar zoals hier en zijn er niet constant borden langs de weg geplaatst. Er zijn vele delen woestijn. Verzoeker was ook vermoeid en viel soms in slaap. Het was niet gebruikelijk om veel met medepassagiers te praten.”

Verder is verzoeker van mening dat verweerder foutieve informatie hanteert inzake het districtshoofd. Verzoeker behoudt zich het recht voor om hiervan de nodige bewijzen neer te leggen.

“Tenslotte wenst verzoeker alleen te herhalen dat hij eerlijk is betreffende zijn recente verblijfplaats. Verscheidene dorpsgenoten van verzoeker bekwamen reeds een statuut in België en zijn bereid om getuigenissen af te leggen dat verzoeker wel degelijk bij hen in het dorp woonde en verbleef tot aan zijn vertrek.”

2.2. Verzoeker voert, in wat zich aandient als een tweede middel, de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Hij geeft een algemene uiteenzetting omtrent voormeld wetsartikel en wijst op (informatie over) de veiligheidssituatie in Afghanistan. Tevens wijst hij op het risico voor personen die vanuit België gedwongen terugkeren naar Afghanistan. Daarnaast stelt hij verwesterd te zijn en wijst hij op het risico dat dit in Afghanistan met zich brengt.

Verzoeker wijst eveneens op de argumenten aangehaald onder het eerste middel. Hij meent dat een terugkeer naar Afghanistan onverenigbaar is met artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.2. Verzoeker stelt afkomstig te zijn van het district Chaparhar in de provincie Nangarhar in Afghanistan. Hij stelt deze regio te hebben verlaten naar aanleiding van problemen met IS.

Waar verzoekers recente herkomst van en verblijf in voormeld regio aan de hand van een aantal vaststellingen in twijfel worden getrokken, tracht verzoeker deze vaststellingen in het onderhavige verzoekschrift vooreerst toe te schrijven aan het gegeven dat hij omwille van een aantal factoren zoals zijn leeftijd en zijn reisweg het belang van de vragen die aan hem gesteld werden niet zou hebben

ingezien. Dit kan echter bezwaarlijk ernstig worden genomen en doet op generlei wijze afbreuk aan de op verzoeker rustende medewerkingsplicht. Van een asielzoeker mag redelijkerwijze verwacht worden dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan de asielzoeker om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. Daarenboven blijkt uit de passages uit het gehoorverslag waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen dat verzoeker tijdens het gehoor bij het CGVS zowel bij de aanvang als naar het einde van het gehoor toe meermaals en uitdrukkelijk werd gewezen op de voormelde, op hem rustende medewerkingsplicht en op het belang van het vertellen van de waarheid. Dat hij het belang van zijn verklaringen bij het CGVS niet zou hebben ingezien, kan bijgevolg niet worden aangenomen en vormt geenszins een verklaring voor de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Verder wijst de Raad erop dat verzoeker op zestienjarige leeftijd aankwam in België en derhalve geen *infans* meer was en van een vijftien-, zestienjarige mag worden verwacht het belang van zijn asielaanvraag en van de in dit kader gestelde vragen in te zien en een correct relaas te kunnen doen van de feiten en gebeurtenissen die hij zelf heeft meegemaakt of die zich in zijn onmiddellijke omgeving hebben voorgedaan.

Mede gelet op het voorgaande, wordt omtrent verzoekers verklaarde herkomst van, verblijf in en vertrek uit voormelde regio in de bestreden beslissing vooreerst met recht gemotiveerd:

“U legt vooreerst zeer verwarde en tegenstrijdige verklaringen af over uw moment van vertrek uit Afghanistan. Bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u dat u 45 à 48 dagen onderweg was geweest (verklaring DVZ, p. 10). U kwam op 26 oktober 2015 in België aan en dit zou dus betekenen dat u ongeveer tussen 8 en 11 september 2015 uit Afghanistan zou zijn vertrokken. Dit is in de Afgaanse kalender tussen 17 en 21 Sunbula (de 6de maand) 1394. Bij uw gehoor op het CGVS verklaarde u echter dat u Afghanistan de 8ste, 9de of 10de maand 1393 verliet (gehoorverslag, p. 4). De 10de maand 1393 stemt overeen met december 2014. Het gaat hierbij dus om een verschil van minstens acht maanden met uw eerdere verklaringen bij DVZ. U geeft ook aan dat het enkele dagen voor de grote Eid van 1393 was (gehoorverslag, p. 4). De grote Eid (Eid Al Adha) viel in 1393 op 4 oktober 2014 (12 Mizan, de zevende maand, 1393), dus meer dan een jaar voor uw aankomst in België en dit is dus ook duidelijk tegenstrijdig met uw verklaringen bij DVZ. U wordt hiermee geconfronteerd tijdens het gehoor maar verklaart dat u het zelf niet weet. Er wordt u dan gevraagd of u misschien in Sunbula 1394 vertrok (en dat u zich dus misschien van jaar vergist) en u zegt weer dat u het niet weet (gehoorverslag, p. 10). U geeft dus zeer vage informatie over de datum van uw vertrek. Gevraagd naar wanneer u met school stopte, kan u geen antwoord geven behalve dat het drie dagen was voordat u Afghanistan verliet (gehoorverslag, p. 7). Ook met betrekking tot dit feit blijft u dus zeer vaag over de tijdsindicatie. Er wordt u verteld dat men probeert te begrijpen wanneer u Afghanistan verliet. U antwoordde dat u fouten maakte tussen de data in België en Afghanistan (gehoorverslag, p. 10). Dit verklaart niet waarom u geen éénduidig antwoord kan geven over het jaar dat u Afghanistan verliet.”

Verzoeker voert ter weerlegging van voormelde motieven geen dienstige argumenten aan. Dat hij tijdens het gehoor bij het CGVS dermate verward zou zijn geweest dat hij niet meer wist of hij nu anderhalf jaar, dan wel twee en een half jaar geleden Afghanistan verliet, kan gelet op het grote tijdsverschil niet overtuigen. Nog minder aannemelijk is het dat hij zelfs nadat hij met zijn andersluidende verklaringen bij de DVZ werd geconfronteerd niet bij machte zou zijn geweest om de nodige opheldering te bieden. Het was geenszins onredelijk om van verzoeker te verwachten dat hij op een duidelijke en eenduidige wijze zou kunnen aangeven in welk jaar hij zijn land verliet.

Dat verzoeker hiertoe niet bij machte bleek, klemt nog des te meer daar hij ook over zijn reisweg ontoereikende verklaringen aflegde. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Ook uw verklaringen over uw reisweg zijn niet geloofwaardig. U kan geen enkele naam geven van een plaats in Afghanistan waar u langs zou zijn gekomen tussen Chaparhar en Nimruz. U verklaart dat u vanuit het huis van uw oom naar een plaats met bussen werd gebracht vanwaar u de bus nam naar Nimruz. U weet niet hoe deze plaats met bussen heette, noch in welke stad het was. Nadien wordt er u tot drie keer toe gevraagd om de naam te geven van eender welke plaats waar u bent langs gekomen

onderweg naar Nimruz en er wordt u gewezen op het belang voor het CGVS om te weten of u die route hebt gedaan. U kan echter geen enkele naam geven (gehoorverslag, p. 20). Dit is zeer opvallend: u doorkruiste namelijk een groot deel van Afghanistan toen u van Chaparhar in het Oosten naar Nimruz in het Westen reisde. U bent tot het 7de jaar naar school gegaan en zou dus wel in staat moeten zijn om zichzelf tijdens uw reis te oriënteren. Het feit dat u geen enkele plaatsnaam kan geven doet afbreuk aan de geloofwaardigheid uw verklaringen over deze reisweg. Uw gebrekkige verklaringen over uw reisweg doen belangrijke twijfels rijzen of u werkelijk vanuit Chaparhar naar Iran reisde om Afghanistan te verlaten. U overtuigt het CGVS dus niet van het feit dat u werkelijk via deze reisweg en in de omstandigheden die u aanhaalt Afghanistan verliet”

Verzoeker slaagt er niet in afbreuk te doen aan deze motieven. Dat het bij zijn vertrek donker was, kan zijn totale onwetendheid over zijn volledige reisweg niet verklaren. Een groot deel van zijn reis werd immers overdag afgelegd. Bovendien zou hij gedurende deze reis gedurende vier uren hebben vertoefd in één en hetzelfde busstation (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.20-21). Dat hij niet wist waar dit busstation zich bevond, is derhalve hoegenaamd niet aannemelijk. Evenmin is het aannemelijk dat hij gedurende zijn verdere reis per bus via zijn medepassagiers of via borden niets zou hebben vernomen of gemerkt over waar hij zich bevond en over de plaatsen die deze bus aandeed. De boude beweringen dat er in Afghanistan op bussen niets wordt gezegd en dat aldaar geen of minder borden met plaatsnamen zouden zijn, worden door verzoeker niet gestaafd en kunnen aan het voorgaande geen afbreuk doen.

Bovendien laat verzoeker de bestreden beslissing geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“Er zijn bovendien belangrijke tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en uw documenten. U verklaart ten eerste dat u uw taskara ging afhalen in 1393. De afgiftedatum op uw taskara is echter 1394. Geconfronteerd met deze vaststelling verklaart u dat u het niet weet en dat u het afhaalde in 1393 (gehoorverslag, p. 15). U legt ook uw schoolrapport neer. Hierop staat Lalma high school vermeld. U verklaarde echter dat u aan Chaparhar high school studeerde (gehoorverslag, p. 4). Met betrekking tot het opschrift op uw schoolrapport verklaart u dat u nooit naar een school ging die Lalma heette. U kent wel een school die Lalma heet maar deze is niet dichtbij uw school. Geconfronteerd met de tegenstrijdigheid in het document verklaart u dat u het niet weet en dat ze misschien een fout maakten, en dat u zelf verbaasd bent (gehoorverslag, p. 15). Dit is geen verklaring waarom dit document, dat betrekking heeft op uw achtergrond en dagdagelijkse activiteiten in Afghanistan, een dergelijke tegenstrijdigheid met uw verklaringen zouden bevatten. Het valt het CGVS daarenboven op dat u de originele taskara van uw vader neerlegt. Uw vader verblijft volgens u nog steeds in Afghanistan (gehoorverslag, p. 6) en het zou dan ook logisch zijn dat hij zijn eigen taskara als identiteitsdocument bij zich zou houden. Op deze vaststelling antwoordt u dat hij waarschijnlijk een kopie heeft. Er wordt dan geopperd dat het origineel toch beter is dan een kopie, waarop u verklaart dat hij in Afghanistan wel de kopie kan tonen en dat het niet zoals in België is (gehoorverslag, p. 15). Deze uitleg is niet afdoende om te verklaren waarom het origineel identiteitsdocument van uw vader, die zich nog in Afghanistan bevindt, door u wordt neergelegd in het kader van de asielprocedure.”

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze niet dienstig aanvecht, onverminderd overeind.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“In verband met uw taskara stoken uw verklaringen daarenboven niet met de informatie waarover het CGVS beschikt. Deze informatie is toegevoegd aan het administratief dossier. U verklaart namelijk dat toen u uw taskara ging halen, de districtschief Haji Sediq Daulatzai, aanwezig was in het districtshuis en uw leeftijd schatte (gehoorverslag, p. 15). Uit uw taskara blijkt echter dat deze werd afgegeven in 1394. De eerste dag van 1394 in de Afghaanse kalender (1 Hamal 1394) is 21 maart 2015. Vanaf 22 maart, ten laatste vanaf 24 maart 2014 (4 Hamal 1393), was Qazi Nazir echter de districtschief in Chaparhar. Het is dus niet mogelijk dat u, toen u uw taskara ging halen in 1394, Haji Sediq Daulatzai de districtschief was. Zelfs als u uw taskara ging halen in 1393, zoals u zelf beweert, is het hoogst onwaarschijnlijk dat u dat deed in de eerste twee dagen van 1393, de drie enige dagen dat het volgens de informatie van het CGVS nog mogelijk zou zijn dat Haji Sediq Daulatzai districtschief was. Gevraagd naar Qazi Nazir verklaart u dat u deze niet kent. U wordt geconfronteerd met het feit dat hij de districtschief was van Chaparhar vanaf 2014 en dat het vreemd was dat u zei dat Haji Sediq Daulatzai erbij was toen u uw taskara ging halen, maar u herhaalt dat het Haji Sediq was (gehoorverslag, p. 16). Het louter herhalen van uw verklaringen doet geen afbreuk aan de tegenstrijdigheid ervan met de informatie waarover het CGVS beschikt.”

Verzoeker voert niet één concreet en dienstig element aan tegen voormelde motieven. Met de ongefundeerde stelling dat de informatie van verweerder foutief zou zijn, zonder ook maar enig begin

van informatie bij te brengen dat aan deze informatie afbreuk zou kunnen doen, doet hij aan deze motieven immers geheel geen afbreuk.

Het voorgaande mede in acht genomen, wordt in de bestreden beslissing tevens terecht aangegeven:

“De tegenstrijdigheden tussen uw documenten en uw verklaringen veroorzaken belangrijke twijfels over de authenticiteit van deze documenten. Uit de op het CGVS beschikbare informatie blijkt bovendien dat de bewijswaarde van documenten uit Afghanistan erg gering is. Gezien het erg makkelijk is om dergelijke documenten te laten aanmaken in Afghanistan, kan ook het louter voorleggen van deze documenten, in de afwezigheid van geloofwaardige verklaringen, uw herkomst niet aannemelijk maken. Daarenboven tasten de aanwijzingen dat u frauduleus verkregen documenten neerlegt uw algemene geloofwaardigheid aan.”

Verzoeker onderneemt geen poging om deze motieven te ontkrachten. Zij blijven bijgevolg onverminderd gelden.

Verzoeker laat de bestreden beslissing voor het overige geheel onverlet en voert geen concrete argumenten aan ter weerlegging van de inhoud van de bestreden beslissing waar omtrent zijn voorgehouden verblijf in en herkomst van het district Chaparhar in de provincie Nangarhar in Afghanistan gemotiveerd wordt:

“Ook uw kennis over de veiligheidssituatie in Chaparhar in 2015 is ontoereikend. Gevraagd naar een incident met een drone in Chaparhar vermeldt u een aanval met een drone in Lalma, anderhalf tot drie jaar voor uw vertrek uit Afghanistan. U verklaart echter dat u zich niet herinnert dat er in het jaar voor uw vertrek drones actief waren in Chaparhar (gehoorverslag, p. 14). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en die bijgevoegd is aan het administratief dossier blijkt echter wel dat er zowel in januari 2015 als juni 2015 drone-aanvallen in Chaparhar plaatsvonden. Het is opvallend dat u zich een drone-aanval van jaren geleden zou herinneren, maar niet op de hoogte zou zijn van drone-aanvallen die korter voor uw vertrek uit Afghanistan plaatsvonden (althans, als de datum van vertrek die u in uw eerste verklaringen bij DVZ aanhaalde, als referentiepunt wordt genomen). Gezien een (geslaagde) drone aanval bovendien een eerder spectaculair incident is, is het logisch dat nieuws over een dergelijke aanval zich verspreidt in het district. Mensen bespreken dergelijke incidenten en dergelijk nieuws wordt onder andere via de radio verspreid. Uw verklaringen over andere –eerdere- veiligheidsincidenten in het district (gehoorverslag, p. 13-14) staven dat u zich op de hoogte kon houden van gebeurtenissen in de regio.

U verklaart ook dat andere leerlingen en de leerkracht op school u vertelden over de komst van IS naar Chaparhar (gehoorverslag, p. 13) en dat uw vader via de radio op de hoogte was van de Nowruz vieringen en u hierover vertelde (gehoorverslag, p. 8). U werd dus via de media, familie en mensen op school geïnformeerd over gebeurtenissen in Chaparhar en de rest van Afghanistan. Het is dan ook niet waarschijnlijk dat twee droneaanvallen in uw district u volledig zouden ontgaan. Het district Chaparhar is bovendien een klein district. Het heeft slechts een oppervlakte van ongeveer 200 vierkante kilometer. Vanuit uw dorp bevinden de grenzen van Chaparhar district zich tussen ongeveer 10 en 18 kilometer verwijderd (zie kaart bijgevoegd aan het administratief dossier). Een drone-aanval in Chaparhar kan dus nooit op een belangrijke afstand van uw dorp gebeuren, de afstanden zijn daar te klein voor. U vermeldt daarenboven wel de drone-aanval in Lalma (gehoorverslag, p. 14). Lalma bevindt zich op ongeveer 8 kilometer van uw dorp. Gezien de kleine afstanden tussen verschillende plaatsen in uw district, zou het logisch zijn, dat als u op de hoogte bent van een drone aanval in Lalma, u ook op de hoogte bent van andere drone aanvallen in de regio. U verklaart ook dat er vaak clashes waren tussen IS en de Afghaanse veiligheidsdiensten. U kan echter, ondanks herhaaldelijk aandringen, geen specifieke informatie geven over deze clashes tussen IS en de veiligheidsdiensten, ondanks het feit dat u zegt dat deze dagelijks plaatsvonden (gehoorverslag, p. 13). Het valt daarenboven op dat u verklaart dat de Taliban aanwezig is in uw dorp (gehoorverslag, p. 13) en nadien verklaart dat IS uw dorp binnenviel om verschillende jongens mee te nemen, waaronder uzelf (gehoorverslag, p. 16). Het komt onwaarschijnlijk over dat, gezien de vijandschap tussen de Taliban en IS, IS zou durven zomaar een dorp binnen te vallen waar de Taliban aanwezig is om jongens te rekruteren.

Bovenstaande elementen wijzen erop dat u geen geloofwaardige verklaringen aflegt over uw recente verblijfplaatsen en het moment van uw vertrek uit Nangarhar. Uw kennis over het district Chaparhar, met name de dorpen rond Shoaib (gehoorverslag, p. 5), de dorpen op de weg van Shoaib naar het districtscentrum (gehoorverslag, p. 8-9), de andere omliggende dorpen (gehoorverslag, p. 9), de etnische groepen in Chaparhar (gehoorverslag, p. 11-12), enkele grote incidenten die plaatsvonden in Chaparhar tussen twee en vier jaar geleden (gehoorverslag, p. 12), het uitzicht van het districtshuis (gehoorverslag, p. 15), kan niet compenseren voor de duidelijke elementen die erop wijzen dat u geen zicht geeft op uw recente herkomst. Naar aanleiding van de eerder vermelde elementen heeft het CGVS namelijk geen duidelijk beeld van het moment dat u uw regio verliet, noch van de regio van waaruit u

Afghanistan verliet. Uw zeer vage verklaringen over het tijdstip van uw vertrek uit Afghanistan en de weg die u aflegde om het land te verlaten leiden er toe dat het CGVS geen zicht heeft op uw verblijfplaatsen voor uw aankomst in België. Door de combinatie hiervan met de indicaties dat uw documenten niet authentiek zijn en uw beperkte kennis van recente veiligheidssituatie in Chaparhar, dient het CGVS te concluderen dat u geen zicht biedt op uw werkelijke verblijfplaats(en) voorafgaand aan uw vertrek uit Afghanistan.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Nangarhar, district Chaparhar, heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielaanvragen, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor verschillende keren uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er belangrijke twijfels bestonden betreffende uw verklaringen over uw recent verblijf in Afghanistan (gehoorverslag, p. 16-18). U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

U reageerde hierop door te stellen dat u zich niet alles kan herinneren en dat een mens zich kan vergissen. U legt dan weer verwarde verklaringen af over uw vertrekdatum: u zegt dat u vlak voor de Eid vertrok maar dat het niet in 2014 was, daarna dat u niet weet of het 1393 of 1394 was (hoewel 1393 wél overeenstemt met 2014), daarna verklaart u dat u de taskara toch in 1394 was gaan halen (en niet in 1393 zoals u eerder stelde) maar zich vergiste door een bepaald incident in Chaparhar en dat u weet dat u op een zondag Afghanistan verliet. U verklaart ook dat u al lang in België bent en veel bent vergeten, en dat u weet dat een leugen u niet zal helpen (gehoorverslag, p. 16-18). Deze verklaringen leggen niet uit waarom u met betrekking tot iets zo fundamenteel als het jaar waarin u Afghanistan verliet geen eensluidende verklaringen aflegt. Ze verklaren ook niet waarom uw documenten niet overeenstemmen met uw verklaringen en waarom u verklaart dat u de districtschief Haji Sediq Daulatzai zag toen u de taskara ging halen, terwijl deze toen niet meer de districtschief was. Ze kunnen ook niet compenseren voor het feit dat u het CGVS geen enkele indicatie kan geven over de Afgaanse plaatsen waar u doorheen gereisd bent toen u het land verliet."

Ook deze motieven vinden steun in het dossier en zijn pertinent en terecht.

Waar verzoeker benadrukt dat er rekening gehouden moet worden met de antwoorden die hij wel kon verstrekken, kan worden opgemerkt dat hiermee in hoger gedane vaststellingen uitdrukkelijk en terdege rekening gehouden wordt. De kennis die hij wel vertoonde, weegt echter niet op tegen de voormelde, aperte lacunes in zijn antwoorden op eenvoudige en elementaire kennisvragen aangaande de regio waar hij beweerde te hebben verbleven tot aan zijn vertrek uit zijn land van herkomst en van waaruit hij beweerde uit dit land te zijn vertrokken. Ook van een jeugdig persoon mag voorts worden verwacht dat deze kan antwoorden op dermate eenvoudige en elementaire kennisvragen.

Hoe verzoeker met de blote, niet nader uitgewerkte en niet-gestaafde bewering dat verscheidene van zijn dorpsgenoten een statuut zouden hebben bekomen in België en bereid zouden zijn om getuigenissen af te leggen afbreuk zou kunnen doen aan het voorgaande, kan tot slot niet worden ingezien.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden recente herkomst van en verblijf in het district Chaparhar in de provincie Nangarhar in Afghanistan, noch aan de problemen die hij aldaar beweert te hebben ondervonden.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.3. Verzoeker stelt in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus en wijst in dit kader op de situatie – onder meer inzake veiligheid en (verwesterde) personen die al dan niet gedwongen terugkeren – in Afghanistan.

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst echter niet volstaan. Hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in de regio waar de aanvrager in het land van herkomst feitelijk heeft verbleven. Verzoeker maakt omwille van de hoger gedane vaststellingen omtrent zijn recente herkomst zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk zodat de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats(en) van verzoeker voor zijn komst naar België of over de vraag of verzoeker afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftiende januari tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT